

fen. Denne Indsigelse hidrørte naturligviis kun fra den Misforstaaelse i Matrikulcontoiret, at man der troede, at et Kort, for at prøves i Marken, nødvendigviis skulde bringes derud. Men hvad der gør denne Misforstaaelse endnu snurvigere, det er, at ifjor, da den samme Sag var under Forhandling og der var kommet en ny Indenrigsminister, der nu har Sæde i Thinget, da mødte denne Indenrigsminister med den samme Misforstaaelse fra Matrikulcontoiret. Dette viser altsaa, at man maa være lidt forsigtig med at indlade sig paa disse difficile, speciel tekniske Materier, da det er vanskeligt at undgaa Misforstaaelser. Vi have ogsaa mødt Misforstaaelse fra den anden Afdeling af den lovgivende Forsamling. Et Forslag, der i overfjor blev vedtaget her i Salen næsten eenstemmig eller ialtfald med en meget stor Majoritet, blev stemt ud i det andet Thing paa Grund af den Misforstaaelse — idet mindste troer jeg, det var en Misforstaaelse — at det skulde ligge udenfor Finantslovens Omraade at limitere en Bevilling ved at knytte en Betingelse til den. Dette er Noget, der er steet upaatakt i alle de Aar, hvori Thingene have været samlede, og derfor troer jeg, det er en Misforstaaelse at møbsætte sig det. Saar, da vi have en Indenrigsminister, som kender denne Sag i dens historiske Oprindelse, har Udvalget endelig været saa helbigt at faae Sagen rykket saa langt frem, at der foreligger et Forslag, stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Udvalget, om Anvendelsen af en vis Sum til et vist Diemed. Det, hvorfor jeg har begjært Ordet, er kun for at bidrage Mit til, at dette Forsøg, der saaledes begynder under et helbigere Bærfel end tidligere, ikke atter skal mislykkes, muligviis paa Grund af en Misforstaaelse. Det er jo ganske øiensynligt, at der vilde opnaaes mere ved denne Prøve i Marken, ifald man ikke blot indskrænkede sig til, som Forslaget gaar ud paa, at de ved Prøven fundne Maal skulle paategnes Kortet; thi saa bliver Resultatet kun det, at de gamle urigtige Kort copieres med Paaskrift om, at de ere urigtige. Dette er allerede et stort Fremskridt, men et større Fremskridt vilde det være, hvis man ved Udgivelsen af disse Penge fik rigtigere Kort istedetfor de

urigtige. Smød dette Fremskridt reiser der sig derimod den Indvending, at Matrikulen som noget Afsluttet, at Matrikulkortene som een gang færdige ikke kunne gøres om eller forandres. Det er med Hensyn til denne Anskuelse, som jeg ikke er sikker paa, at Ministeren deler, men som jeg troer findes i Ministeriet, at jeg vilde henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, for at han mellem denne anden Behandling her i Salen og den forestaaende tredie Behandling nøiere kunde undersøge det, idet jeg har et godt Haab om, at han ved en saadan nøiere Undersøgelse vilde finde sig foranlediget til at stille et Endringsforslag om, at ikke blot de fundne Maal skulle paategnes Kortet, men at Kortet ogsaa skal rettes. Jeg troer nemlig, at der ene og alene ligger en Misforstaaelse til Grund; jeg troer, at naar man ligeoverfor Matrikulcontoiret ikke taler om at forandre Matrikulkortene eller gjøre dem om, thi det kan ikke tilstedes, men naar man blot fremhæver, at man alene vil rette de Feil i Skjellene, som findes ved Prøven, saa vil Matrikulcontoiret ikke have det Allermindste derimod at indvende. Det er nemlig vitterligt mellem alle de Menneker, der søge den Fortjeneste, man kan faae ved at copiere Matrikulkort for Contoiret, at der neppe gives noget Matrikulkort, paa hvilket Skjellene ikke ere blevne rettede, og at et af de Punkter, hvori den enkelte Tegner kan udmærke sig fremfor Andre, det er ved den Sikkerhed, hvormed han kan finde Rede i de oprindelig tegneede Skjel, der ere oversiregede, og de andre Streger, som skulle bethyde gjældende Skjel. Jeg troer altsaa, at dersom den ærede Minister vilde forhøre sig i Matrikulcontoiret, om der vil være det Mindste til Hinder for paa Matrikulkortene at rette de Skjel, der findes feilagtige ved den Prøve, der er foretaget i Marken, saa vil han enten finde, at der slet ikke er Noget iveien derfor, eller han vil finde, at der ikke er Noget iveien derfor, naar vedkommende Lodseiere erklære, at Skjellene ligge saaledes i Marken, som det ved Kortprøven er angivet, at de skulle ligge, og i saa Fald troer jeg næsten at kunne sige, at han ikke blot vil finde, at der ikke er Noget iveien for at foretage Rettelser, men jeg troer næsten, at han vil faae at